

Nereden nereye

Türkiye belkide Cumhuriyet tarihinin en çalkantılı ve karmaşık dönemini yaşıyor. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün Demokratik, Laik, bir Hukuk Devleti oluşturmak için

Cihat
CETINKAYA

yola çıktığı ve cumhuriyetin ilan edildiği 1923 yılından buyana 74 yıllık uzun gibi gözükürken, ancak, devletlerin hayatında çok kısa bir döneme işaret eden deneyimlerle dolu bir süre geçti. Maalesef cumhuriyetin temel kavramları, de-

mokrasinin hoşgörü ortamında, özellikle de son on yıllık dönemde bilinçli olarak tartışmaya ve konuşulmaya başlandı. Demokrasi ortamı daha çok 1923 cumhuriyet devrimini içine sindiremeyen ve ülkenin yüzünün batıya döndüğünü anlamak istemeyen kişilerin işine geldi ve özellikle de ikinci Cumhuriyet tartışmalarını ortaya atan ve olayın vahametini anlayamayan kimselerin tutum, davranışları ile de beslenerek Türkiye bugünkü tabloyla karşı karşıya bırakıldı.

Bugün maalesef son on yılın en kritik ve önemli günlerine gelmiş bulunmaktayız. Düşünüyoruz ki sokaktaki insanlar dahil, hiç kimse demokrasinin vazgeçilmez unsuru olan seçimlerin çare olduğuna inanmıyor. Millet, laik, antilaik, alevi-sunni, Kürt-Türk ayrımcılığına itilmiş, 1970'li yıllarda üniversitelerde sergilenen oyunun başka bir versiyonu gösterime girmiş durumda. Halk, yavaş yavaş içine çekilerek, tek çarenin ülke güvenliğinin yılmaz bekçileri ve Atatürk inkılaplarının koruyucusu olan ordunun, hadiseler ve hasta parlamentoya müdahalesi olduğunu söyler hale getirilmiştir. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, orduyu siyaset yapmakla suçlayan görüş ve düşünceler, olayları hızlandırmakta ve düşündürücü boyutları ortaya koymaktadır. Ordu bu milletin vazgeçilmez ve sağduyu sahibi bir kitlesi değil midir ki, siyasetten uzak dursun.

Türk Milletinin en önemli kitlesini oluşturan yargı mensupları ile halkın haber alma özgürlüğünün temsilcileri olan basın mensuplarına verilen irtica konulu birifingin önemi buradadır. Yıllardır ülkedeki demokratik ve laik ortamın verdiği imkanlar, dahilinde, istediği gibi at koşturan, söylemlerde bulunan, halkın gözüne baka baka yalan söyleyen, en masum tavırlarla halkı kandıranların maskeleri düşmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin yolu çağdaş uygarlık yoludur. Bu yol kadın erkek eşitliğine inanmışların, dini siyasete alet etmeyenlerin, dini inançları nedeni ile insanlar arasında ayrım götüremeyenlerin, hukukun üstünlüğüne inananların, toplum kalkınmasının eğitimden geçtiğini savunanların, millet egemenliğinin hilesiz, oy çalmaya dayanmayan demokratik seçimlerle tescil edildiğini bilenlerin yoludur. Mustafa Kemal bu yolun başlangıcında bir asker olarak milletin önüne düşmüş ve medeniyetin ışıklı yolunu işaret etmiştir. Bizlere düşen birinci görev, cumhuriyetin bu aydınlık yolunda elele ve birlikte yürümeğidir. Türk Milleti'nin içerisinde bu aydınlık yolu göremeyen kimseler varsa, bu onların suçu değil, Türk Aydınları'nın suçudur. Şimdi yazanıyla, çizeriyle, bürokratıyla, öğretim görevlileriyle, askerleriyle, siviliyle, hakimi, yargıcı, işçisi, köylüsü ve sağduyu sahibi siyasetçisiyle Türk Aydınları'na bir görev düşmektedir: 1920'lerin Kuva-i Milliye Ruhu içerisinde, Türk Milleti'ne çağdaş uygarlığı ve medeniyeti anlatmak...